

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTEKÓW W WARSZAWIE

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 4481
DOLNOŚLĄSKIE

1. Obiekt

44011

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p.w. ŚW. TEKLI

2. Czas powstania

wzm. 1318 r; 1680 r (wieża);
przeb. 1781-82 r

3. Miejscowość

PŁAWNA

4. Adres

Pławna 89, 59-622 Pławna;
nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo jeleniogórskie
gmina Lubomierz

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Schmottseiffen Kr. Löwenberg;

7. Przynależność administracyjna 1.04.1975 r

województwo wrocławskie
powiat Lwówek Śl.

8. Właściciel i jego adres

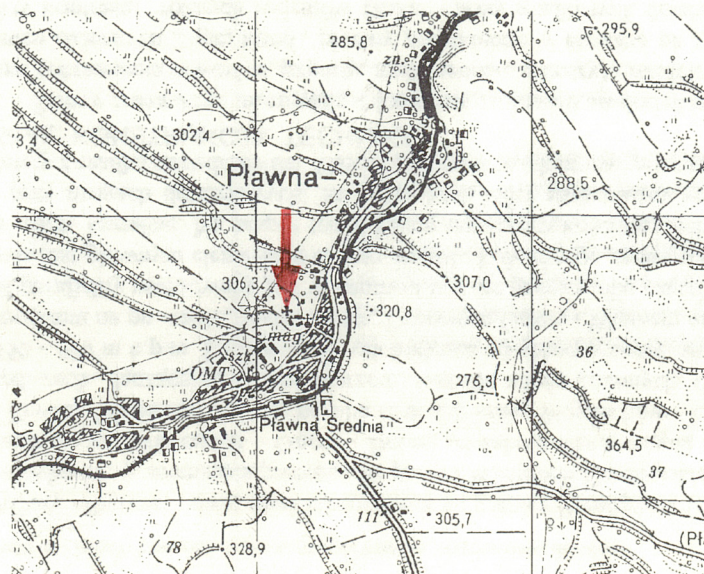
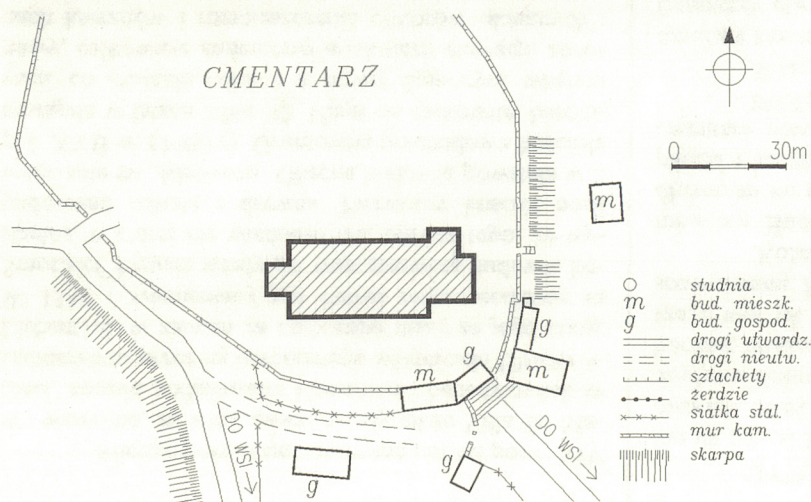
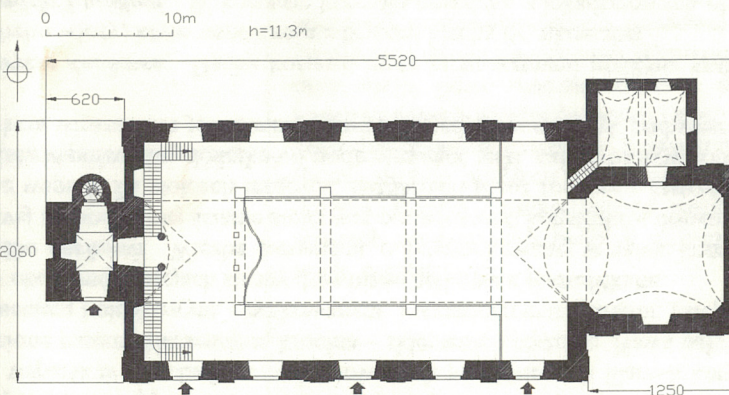
parafia rzym.-kat. pw. św. Tekli,
Pławna 89, 59-622 Pławna ;

9. Użytkownik i jego adres

J.W.;

10. Rejestr zabytków

nr693/J..... data 15.07.81r.

Miejscowość wzmiankowana jest od pocz. XIV w.; wiadomo, że wieś, zwana wtedy także Villa St. Mathaei, została подарowana klasztorowi benedyktynów w Lubomierzu przez jej ówczesnego właściciela Ulricha v. Liebenthal, w zamian za codzienną mszę za jego żonę. W 1318 r. wymieniany jest Petrus rector ecclesiae in Smottsief. Istniała wtedy już więc pierwsza budowla kościelna, o której nie wiadomo nic, oprócz tego, że wybudowana została z drewna. Pierwotny kościół nosił wezwanie św. Mateusza. Obecna budowla powstała w 2 poł. XVII w. (1680 r). Gruntowna przebudowa kościoła nastąpiła w latach 1781-82. Uległ on całkowitej barokizacji, co znalazło odbicie w nowej dyspozycji wnętrza nawy, całkowicie zmienionej artykulacji elewacji, zmianach kształtów i rozmieszczenia otworów okiennych i drzwiowych, nowej dekoracji elewacji i wnętrza; wieża otrzymała nowy hełm a wnętrze nowe, barokowo-klasycystyczne wyposażenie.

Kościół stanowił własność klasztoru benedyktynów, do czasów jego sekularyzacji. Po 1810 r. wieś przeszła w skład domeny królewskiej, król pruski stał się również oficjalnym patronem świątyni.

SYTUACJA. Pławna – duża wieś łańcuchowa na granicy Przedgórza Izerskiego i Kaczawskiego, położona w odl. ok. 5 km na pd. od Lwówka Śl., przecinająca prostopadle pasmo Wzniesień Gradowskich i sięgająca swymi pd. krańcami Wzgórz Radomickich. Wieś dzieli się na dwie części – Górną i Dolną; jej zabudowania ciągną się południkowo, wzdłuż potoku Kózka, lewego dopływu Bobru. Pławna Górna rozciąga się po obu stronach szosy Wojciechów - Lwówek Śl., dolna część wsi usytuowana jest przy bocznej drodze pd.-zach., łączącej ją z Lubomierzem, siedzibą władz gminnych. Otoczenie wsi stanowią łagodne, zalesione wzgórza, o wys. ok. 350 - 400 m n.p.m. Liczne drogi, odchodzące od głównej szosy, zapewniają Pławnej komunikację z sąsiednimi miejscowościami: Płóczkami na pn.-zach., Marczowem, Dębowym Gajem i Wleniem na wsch.

Kościół parafialny usytuowany jest w centrum wsi, na granicy obu części Pławnej, na wysokim wzniesieniu po zach. stronie szosy. Budowla jest głównym elementem całego zespołu kościelnego zajmującego dużą posesję kościelną, o nieregularnym, wydłużonym ku pn.-zach. kształcie. Na zespół ten składają się oprócz kościoła, plebania w pd. odcinku muru, budynek bramny, kapliczki i krzyże przy drogach dojazdowych; za kościołem, który usytuowany jest w pd.-wsch. części parceli, rozciąga się duży cmentarz, porośnięty z rzadka starodrzewem. Całość otoczona jest kamiennym, częściowo tynkowanym murem różnej wysokości.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. *Ściany zewnętrzne* murowane z kamienia z niewielkim dodatkiem cegły; obustronnie tynkowane; detal architektoniczny kamienny (obramienia otworów, gzymsy, nadokienniki, pilastry) i modelowany w tynku (boniowanie pilastrów przyziemia, fragmenty obramień okiennych 2-giej kond., płyciny podokienne w elewacji pn.); w dekoracji i artykulacji elewacji wykorzystano dekoracyjne efekty kontrastu różnych rodzajów tynku – jasny gładki tynk detalu, ciemny, bardziej chropowaty tynk powierzchni ścian, szary, gruby tynk cokołu.

Ściany wewnętrzne murowane, tynkowane, zdobione zróżnicowanym materiałowymi detalami architektonicznymi (ceramiczne, tynkowane – filary, pilastry; kamienny – obramienie otworu zakrystii; sztukatorski – głowice pilastrów, dekoracja sklepienia prezbiterium).

Sklepienia i stropy. Prezbiterium, zakrystia pn. i kruchta zach. w przyziemiu wieży sklepienie ceramiczne: prezbiterium – czeska kapa, wsparta w narożach na opilastrzonych przyściennych filarach korynckich; zakrystia – dwa przesła sklepienie czeską kapą, rozdzielone pasem sklepiennym; kruchta – sklepienie krzyżowe. Nawa nakryta w środkowej, szerszej części pozornym, drewnianym sklepieniem kolebkowym, otynkowanym i wzmocnionym gurtami; sklepienie spoczywa na korynckich filarach empor; nad emporami, w obu kondygnacjach stropy drewniane belkowe z podsufitkami.

Wieżba dachowa. Wieżba drewniana, o skomplikowanej w nawie konstrukcji mieszanej: do jej dolnej kondygnacji jętkowo-krokwiowej na podwójnej ścianie stolcowej podwieszono konstrukcję drewnianego sklepienia, wyżej jeszcze dwa rzędy jętek, z których dolne wsparte na stolcach leżących, rozpartych przez rozpórę i zastrzelonych w płaszczyźnie więźarów, środkowe stolce podpierają płatwie pośrednie, dodatkowo podtrzymujące jętki, całość usztywniona mieczami w kierunku kalenicowym. W prezbiterium konstrukcja wieszarowa jednowieszakowa – pojedynczy storczyk podwieszony w kalenicy za pomocą dwóch rzędów jętek i zastrzałów.

Pokrycie dachowe. Dachy korpusu kryte prostokątnymi płytkami szarego łupka; pozostałe dachy (zakrystii, wieżyczki schodowej i hełm wieży) kryte współcześnie brytami blachy ocynkowanej.

Posadzki i podłogi. W korpusie kościoła posadzka z kwadratowych płyt lastrykowych, ciemniejszych i jaśniejszych, ułożonych szachownicowo; w nawie płyty większe, w prezbiterium – mniejsze. W przyziemiu wieży jednolita posadzka lastrykowa. Podłogi drewniane w zakrystii (parkiet) i na emporach (surowe deski).

Schody. *Schody zewnętrzne:* Przed głównym wejściem pd. Jeden stopień z prostokątnej płyty lastrykowej; wejście wsch. elewacji pd. poprzedzone schodami, utworzonymi przez 4 prostokątne, nałożone na siebie płyty lastrykowe.

Schody wewnętrzne. Empory dostępne są dzięki, wbudowanym w zach. narożniki nawy, lustrzanym schodom 2-biegowym łamanym ze spocznikami; schody szerokie, wygodne, o stopniach z noskami, ograniczone są po obu stronach biegów ażurowymi drewnianymi balustradami, z ozdobnie, tralkowo wycinanych desek, dźwigających masywną, profilowaną poręcz. Posadzka nawy położona niżej niż posadzka wieży, różnicę tę wyrównuje 5 lastrykowych stopni prostym biegu. Wejście na ambonę możliwe bezpośrednio z zakrystii, dzięki jednobiegowym kamiennym schodkom, o stopniach z noskami i ukośnym biegu, wydrążonym w grubości

<p>14. Kubatura</p> <p>12240 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>820 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>sakralne</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>sakralne</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ 1964 r – malowanie wnętrza; ➤ 1969 r – zabezpieczenie hełmu wieży przed korozją; ➤ 1975 r – założenie nowej posadzki; ➤ 1992 r – konserwacja hełmu wieży; ➤ 1993 r – wymiana rynien i rur spustowych; ➤ 1994 r – odnowienie i naprawa stolarki drzwiowej; ➤ 1995 r – konserwacja hełmu wieży; wymiana okien prezbiterium; prace elewacyjne; wymalowania zewnętrzne; 		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>bardzo zły stan pokrycia dachowego korpusu – liczne ubytki i nieszczelności, powodują przenikanie wilgoci opadowej do wnętrza budowli, co wpływa destrukcyjnie na konstrukcję dachu i pozornego sklepienia nawy; szczególnie dotkliwe zniszczenia widoczne przy wieży, gdzie znaczne ubytki w deskach drewnianej podłogi strychu i elementach konstrukcyjnych więźby dachowej i stropu; widoczne również liczne zacieki na ścianie zach., powodujące korozję tynków wewnętrznych a także osłabienie konstrukcyjne tej ściany (liczne drobne pęknięcia); zły stan schodów wiodących na emporę – mocno zniszczone drewno, stopnie z uszkodzeniami mechanicznymi, pęknięciami, osłabiona konstrukcja; na ścianach zewnętrznych budowli widoczne liczne drobne pęknięcia, szczególnie w ścianie wsch. prezbiterium;</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ wymiana pokrycia dachowego korpusu i wieży; obróbki blacharskie dachu; ⇒ przegląd, naprawa i konserwacja więźby dachowej oraz konstrukcji stropów i drewnianego sklepienia nawy; ⇒ naprawa i uzupełnienie ubytków podłogi strychu; ⇒ likwidacja zacieków i osuszenie ściany zach.; ⇒ wzmocnienie konstrukcyjne ścian, likwidacja pęknięć; ⇒ naprawa uszkodzonych tynków wewnętrznych; 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne.

25. Opracował

tekst Jacek Sawiński 5 15.10.1997

plany i rysunki Jacek Sawiński 5 15.10.1997

zdjęcia Jacek Sawiński 5 15.10.1997

miejsce przechowywania negatywów: archiwum autorów

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego

22. Bibliografia

F.A.ZIMMERMANN, Beiträge zur Beschreibung von Schlesien., Bd. VI, 1786; S.131;
J.G.KNIE, Alph.-stat.-topogr. Übersicht der Dörfer, Flecken .., 1845;
F.X. GRÖLICH, Das Benediktiner Jungfrauenkloster Liebenthal., 1864, S. 218;
H. NEULING, Schlesiens ältere Kirchen und kirchliche Stiftungen; 1884, S. 115;
H. LUTSCH, Verzeichnis .., Bd. III, 1891, S.535;
A. ROTHE, Die Pfarrer von Schmottseiffen. Kreis Löwenberg., Archiv f. Schles.
Kirchengesch., Bd. 24: 1966, S. 208-218;
Prace konserwatorskie na terenie woj. wrocł. w l. 1969-73; 1976;

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

27. Załączniki

- * wkładka nr 1: cd. opisu;
- * wkładka nr 2: zestawienie materiału fotogr.; zdjęcia;
- * wkładka nr 3: zdjęcia;
- * wkładka nr 4: zdjęcia;
- * wkładka nr 5: zdjęcia;

1. Miejscowość P Ł A W N A	2. Obiekt (nazwa jak na karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. opisu;
--------------------------------------	--	--

muru ściany tęczowej. Za prospektem organowym zlokalizowano 2-biegowe proste, drabiniaste schodki drewniane z poręczą na słupkach, prowadzące na strych kościelny. Wieża połączona 4-ma prostymi kamiennymi stopniami z pn. wieżyczką schodową, w której schodki kamienne, wąskie, kręte na słupie, prowadzące na 2-gą kond. wieży.

Otwory. *Otwory okienne* rozglifione do wnętrza, ujednolicone w poszczególnych częściach budowli, rozmieszczone regularnym rytmem, podkreślają jej tertonikę. Ich układ podkreśla dyspozycję wnętrza. Ściany nawy przeprute otworami w dwóch kondygnacjach. Górne otwory większe, w kształcie prostokątów stojących, zamkniętych łukami koszowymi nadwieszonymi; ujmują je uszate, profilowane obramienia z dekoracyjnymi zwornikami, o formach kartuszowych; otwory 2-giej kond. wieńczą mocno wyładowane, profilowane, proste odcinki gzymsu nadokiennego, połączonego z obramieniem odcinkowymi spływami; okna krosnowe, stałe, z wywietrznikami, 3-dzielne, 4-poziomowe, szklone w drewnie. Otwory dolnej kond. nawy w kształcie kwadratów, o identycznych zamknięciach, ujętych w takie same obramienia 9-różnice w formach zworników), podobna również konstrukcja okien, które 3-dzielne, 2-poziomowe; wszystkie otwory dolnej kond. przesłonięte współczesnymi kratami zewnętrznymi. Otwory dolnej kond. elewacji zach. nawy zamurowane współcześnie na gładko, z zachowanymi obramieniami okiennymi. Ściany prezbiterium przeprute otworami okiennymi tylko w 2-giej kond.; otwory identyczne z otworami 2-giej kond. nawy. Zakrystia oświetlona trzema małymi okienkami, w kształcie przysadzistych prostokątów, ujętych w proste, kamienne obramienia z listwą zewnętrzną (okna krosnowe, 2-skrzydłowe, z listwą przyrymową przechodzącą w krzyżu pozornym, z pojedynczymi szczeblinami w podślemieniu); okienka od zewnątrz zakratowane, od wewnątrz przesłonięte drewnianymi okiennicami. Masywna wieża z niewielką ilością małych, zróżnicowanych pod względem kształtu i proporcji otworów okiennych; otwory kwadratowe lub prostokątne, zamknięte prosto lub łukami koszowymi, w kamiennych obramieniach; większość otworów wieżowych przesłonięta deskami lub drewnianymi żaluzjami, część z nich zblendowana (otwór zach. i pd.).

Otwory drzwiowe zewnętrzne. Zewnętrzne otwory wejściowe zgrupowane w elewacji pd. budowli. Trzy z nich rozmieszczone symetrycznie w elewacji nawy – środkowy największy, w najbardziej okazałym obramieniu, flankowany przez dwa identyczne boczne. Środkowy otwór wejścia głównego w kształcie dużego prostokąta, zamkniętego łukiem eliptycznym, ujęty jest w bogate obramienie kamienne – na profilowane obramienie nałożono płaskorzeźbione elementy ornamentu rokokowego i klasycystycznego (rocaille, koguci grzebień, kampanule, feston z liści laurowych, kartuszowy zwornik z łacińskim krzyżem w polu); drzwi 2-

skrzydłowe prostokątne, ramowo-płycinowe, z profilowanym ślemieniem, nad którym ramowo-płycinowe nadświetle, skrzydła drzwiowe rozdzielone słupkiem w formie półkolumny. Boczne otwory nieco niższe, prostokątne, w kamiennych obramieniach uszaty, z wolutowymi zwornikami i płaskorzeźbioną dekoracją o motywach roślinnych (kampanule, rozetki kwiatowe); drzwi 2-skrzydłowe prostokątne, ramowo-płycinowe, ze ślemieniem i ślepym nadświetlem. Czwarte wejście pd. zlokalizowano na osi elewacji pd. wieży; otwór przysadzisty zamknięty łukiem pełnym, w kamiennym prostym obramieniu z zewnętrzną listwą, zwornikiem i impostami u nasady arkady; drzwi 2-skrzydłowe, zamknięte łukiem wklęsło-wypukłym, o skrzydłach opieranych ukośnie deskami, nad drzwiami nadświetle łukowate, dzielone promieniście listwami.

Otwory drzwiowe wewnętrzne. Nawę z kruchtą zach. łączy przejście w kształcie kwadratu zamkniętego pełnołukowo, ujętego w proste kamienne obramienie ze zwornikiem i impostami u nasady arkady; drzwi 2-skrzydłowe powtarzają kształt otworu, drewniane, obite współcześnie blachą. Wieżyczka schodowa dostępna przez małe wejście prostokątne zamknięte pełnołukowo, w piaskowcowym obramieniu; drzwi jednoskrzydłowe, w takim samym kształcie, zbite z desek, z zewnątrz opierane deskami ukośnie, z ozdobną gałką i haczykiem. Główne zewnętrzne otwory wejściowe nawy obudowane od wewnątrz drewnianymi wiatrołapami w konstrukcji ramowo-płycinowej, ukształtowanymi trójbocznie, z 2-skrzydłowymi drzwiami wahadłowymi, nad jednym wysokie przeszkłone nadświetle, sięgające empory kościelnej. Do zakrystii prowadzi przysadzisty prostokątny otwór w kamiennym lekko podrzeźbianym obramieniu ze zwornikiem kartuszowym, w którym krzyż; drzwi jednoskrzydłowe drewniane, ramowo-płycinowe. Małe jednoskrzydłowe drzwi ramowo-płycinowe, w prostym, prostokątnym otworze wiodą na schody ambony.

RZUT. Budowla orientowana, założona na prostym rzucie, powstałym po połączeniu czterech 4-bocznych członów. Prostokątna 5-przęsłowa nawa łączy się od wsch. z węższym, kwadratowym prezbiterium a od zach., z osiowo dobudowaną, także kwadratową, masywną wieżą. Symetrię rzutu niweczą niewielkie dobudówki pn. – prostokątna zakrystia, wbudowana w narożnik między nawą i prezbiterium oraz mała wieżyczka schodowa, założona na rzucie połowy elipsy, przystawiona do ściany wieży.

BRYŁA. Budowla o rozłożystej bryle, z silnie podkreślonymi akcentami horyzontalnymi. Korpus 2-kondygnacyjny, składa się z nawy i węższego od niej prezbiterium; obie części korpusu nakryte oddzielnymi dachami – 4- i 3-spadowym. W narożnik pn. nawy i prezbiterium wbudowana niska, przysadzista, jednokondygnacyjna zakrystia, nakryta dachem pulpitowym. Dominantę kościoła

stanowi masywna, 5-kondygnacyjna, osiowo ustawiona wieża zach. Wieża 4-boczna, w ostatniej kondygnacji przechodzi w 8-bok, który zwieńczony jest 2-kondygnacyjnym ażurowym hełmem typu włoskiego. Do ściany pn. Wieży dobudowano niewielką eliptyczną wieżyczkę schodową, o wysokości nieci niższej niż korpus kościoła. Nakrywa ją daszek 2-połaciowy, przechodzący w stożkowy.

ELEWACJE.

Elewacja pd. - fasada. 6-osiowa, 2-kondygnacyjna, symetryczna i dośrodkowa elewacja nawy ujęta jest w cofnięte elewacje prezbiterium i wieży. *Elewacja nawy* na cokole, bogato artykułowana pilastrami doryckimi w wielkim porządku, boniowanymi w przyziemiu, dzielona jest gzymsem kordonowym na dwie kondygnacje; pilastry naroży elewacji i osi środkowej zdwojone; na pilastrach spoczywa pełne belkowanie z gładkim pasem fryzu i wyładowanym profilowanym gzymsem wieńczącym; elewacja rytmizowana regularnym rytmem, ujednoliconych w poszczególnych kondygnacjach otworów okiennych, w bogatych obramieniach, ze zróżnicowanymi zwornikami (u góry większe, z prostymi naczółkami, łączącymi się z obramieniami odcinkowymi spływami); w wyróżnionej zdwojonymi pilastrami osi środkowej główne wejście kościelne, zamknięte łukiem eliptycznym, w bogatym obramieniu, łączącym motywy rokokowe z klasycystycznymi; wejście główne flankują dwa identyczne wejścia boczne – nieco niższe, o prostych zamknięciach i mniej ozdobnych obramieniach. *Elewacja prezbiterium* na cokole, z identycznymi jak nawa podziałami ściany, z zaokrąglonym narożem wsch., jednoosiowa, 2-kond., ślepa w kondygnacji przyziemia. *Elewacja wieży* pozbawiona cokołu (różnice w poziomie terenu), gładka, bez podziałów, jednoosiowa, z pełnołukowo zamkniętym wejściem w przyziemiu; otwory okienne nieliczne, małe, zróżnicowane pod względem kształtów i proporcji; wieża górą przechodzi w 8-bok, w tej części tarcza zegara wieżowego; zwieńczenie stanowi 2-kond. hełm włoski.

Elewacja zach. Elewacja nawy ujęta w szerokie, zdwojone pilastry w wielkim porządku, boniowane w dolnej kondygnacji, dzielona gzymsem kordonowym na dwie kondygnacje, w kompozycji symetryczna i dośrodkowa; ściana przepruta w obu kondygnacjach otworami okiennymi, nawiązującymi formą do otworów w elewacjach pn. i pd. (różnicę stanowi brak spływów pod naczółkami otworów górnej kond. i fakt, że dolne otwory zostały współcześnie zamurowane na gładko, z zachowaniem tylko oryginalnych obramień okiennych); dominującym elementem tej elewacji kościoła jest masywna, mocno wyładowana środkowa wieża, o gładkiej, w przeważającej części, ślepej i nieartykułowanej elewacji; 4-boczna wieża, przechodzi w ostatniej kond., ponad kalenicą dachu korpusu, w 8-bok; w dolnej części z odcinkowo zamkniętą blendą u dołu i, zamkniętym pełnołukowo okienkiem u góry; powyżej wyładowanego, profilowanego gzymsu część 8-boczna z tarczą zegara wieżowego i narożnikami akcentowanymi lizenami; całość zwieńczona barokowym, 2-kondygnacyjnym hełmem włoskim; do pn. ściany wieży dobudowano niewielką wieżyczkę schodową, zasłaniającą otwory okienne części pn. nawy.

Elewacja pn. W kompozycji nawiązuje do elewacji przeciwległej, jest jednak niższa, na niższym cokole (co wynika z różnic w poziomie terenu), pozbawiona otworów wejściowych; w stosunku do elewacji pd., wzbogacona o

prostokątne, proste, tynkowe płyciny podokienne pod otworami 2-giej kond.; z boków flankują ją elewacja prezbiterium, z dobudowaną w przyziemiu, mocno wyładowaną 2-osiową zakrystią, o niewielkich przysadzistych okienkach prostokątnych i elewacja wieży i wieżyczki schodowej. Wieża górą 8-boczna, z tarczą zegara wieżowego a niżej z małymi, nielicznymi, zróżnicowanymi otworami okiennymi.

Elewacja wsch. Jej główną część stanowi elewacja prezbiterium – jednoosiowa, 2-kond., na wysokim cokole, ślepa w przyziemiu, symetryczna i dośrodkowa; oś środkowa podkreślona otworem okiennym 2-giej kond., identycznym z otworami nawy; kondygnacje rozdzielone gzymsem kordonowym; naroża szeroko zaokrąglone, akcentowane zdwojonymi pilastrami doryckimi, boniowanymi w przyziemiu i dźwigającymi wieńczące, pełne belkowanie. Po bokach prezbiterium widoczne fragmenty ściany wsch. nawy, z narożami akcentowanymi także zdwojonymi pilastrami. Między nawę i prezbiterium wbudowana od pn. niska, jednokond. i jednoosiowa od strony wsch. zakrystia.

WNĘTRZE. Budowla jednonawowa, z węższym i niższym, kwadratowym prezbiterium, o jasnym i przestronnym wnętrzu. Wzdłuż bocznych ścian nawy wbudowano filarowe emporie, mające stanowić namiastkę naw bocznych; filary podpierają nakrywające je płaskie stropy; nad częścią środkową strop drewniany wypiętrzony w formę sklepienia kolebkowego na gurtach, co stwarza we wnętrzu efekt bazyliki trójnawowej. Prezbiterium sklepienie czeską kapą. Do korpusu kościoła dobudowana środkowa wieża zach., w której przyziemiu sklepiona kruchta; przy ścianie pn. prezbiterium 2-prześłowa sklepiona zakrystia. Przy zach. ścianie nawy emporia muzyczna, o wkłęsło-wypukłym zarysie.

WYPOSAŻENIE. Zachowane wyposażenie w większości późnobarokowe i klasycystyczne, pochodzące z okresu przebudowy kościoła:

ołtarz główny, barok, kon. XVIII w., z figurami śś. Józefa i Karola Boromeusza i klasycystycznym obrazem św. Tekli; 2 ołtarze boczne, barok, kon. XVIII w. z klasycystycznymi obrazami; sztukatorka sklepienia prezbiterium, barok, kon. XVIII w. – wizerunki ewangelistów; cykl obrazów Droga Krzyżowa XVIII/XIX w.; chrzcielnica, barok, kon. XVIII w.; ambona, barok, kon. XVIII w.; 4 konfesjonały barokowe; klasycystyczny prospekt organowy, XIX/XX w.; obrazy olejne na płótnie: św. Marcin, św. Jerzy, św. Rodzina, św. Tekla, św. Małgorzata Alacoque, św. Jan Nepomucen, św. Wincenty a Paulo, św. Franciszek, św. Antoni, św. Teresa, 14 Wspomożycieli, św. Jan Chrzyciel; figury: św. Jan Nepomucen, Krucyfik, Chrystus, Matka Boska, św. Antoni Padewski, św. Jadwiga Śląska, św. Henryk, św. Józef, stolarka i kamieniarka z lat przebud. kościoła, ok. 1780;

INSTALACJE: elektryczna, odgromowa.

1. Miejscowość P Ł A W N A	2. Obiekt (nazwa jak na karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) zestawienie materiału fot.; zdjęcia
--------------------------------------	--	---

ZESTAWIENIE MATERIAŁU FOTOGRAFICZNEGO:

1. Widok kościoła od strony pn.-zach.
2. Elewacja zach.
3. Pn. wieżyczka schodowa.
4. Elewacja pd. nawy, widok od zach.
5. Widok kościoła od pd.-wsch.; fragment elewacji prezbiterium i nawy.
6. Ściana wsch. prezbiterium, widok od pd.
7. Część pn.-wsch. prezbiterium.
8. Wejście główne.
9. Jedno z wejść bocznych.
10. Wejście boczne w przyziemiu wieży.
11. Okno 2-giej kondygnacji elewacji pd. nawy.
12. Okno przyziemia nawy.
13. Zamurowany otwór okienny w przyziemiu elewacji zach.
14. Okienko zakrystii.
15. Dolna kondygnacja hełmu wieży.
16. Górna kondygnacja hełmu wieży.
17. Widok wnętrza kościoła w kierunku prezbiterium.
18. Widok wnętrza w kierunku empory muzycznej.
19. Pozorne sklepienie nawy i strop nad emporą.
20. Sklepienie prezbiterium.
21. Część nawy pod emporą pd., widok ku wsch.
22. Empora, widok ku wsch.
23. Schody, prowadzące na empory.
24. Sklepienia zakrystii.
25. Opilastrowane filary przyściennie w prezbiterium
26. Wejście do zakrystii.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

1. Miejscowość

P Ł A W N A

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

8.

9.

10.

11.

Wkładkę założył: Jacek Sawiński 15.10.97

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum autorów

12.

13.

14.

15.

1. Miejscowość

P Ł A W N A

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
zdjęcia

16.

17.

18.

Wkładkę założył: Jacek Sawiński 15.10.97
Miejsce przechowywania negatywów: archiwum autorów

19.

20.

21.

22.

1. Miejscowość

P Ł A W N A

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

23.

24.

25.

Wkładkę założył: Jacek Sawiński 15.10.97

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum autorów

